

OBSAH:

na konci bude slovo (předmluva i va haráka) / 7

eugen brikcius:

mystifikace v mém podání předstírá, že je, co je / 15

miloš doležal:

doma jsem mezi kopřivami a švestkovým sadem / 23

gustav erhart:

příliš jasný smysl ruší temnou básníkovu duši / 33

jaroslav erik frič:

báseň je vždycky oslovení / 45

jan gabriel:

mouchy na ní letěly komínem... / 67

jiří gold:

chci, aby slova neztrácela svůj obsah / 81

norbert holub:

nenášel jsem dlouhodobější cestu... / 93

petr hrbáč:

můj přístup je dosti animistický / 113

jaroslav chobot:

nejzákladnější situace historizujícího předvzniku
populace strojních měkanů / 127

zeno kaprál:

nomád v pasti trvalého bydliště / 137

albert kaufmann:

nejděsivější totáč je globalizace / 157

alexandr kliment:

všednost je vždycky metafyzická / 167

josef kroutvor:

nemám rád dobré nápady / 177

vladimír křivánek:

česká literatura je příliš malá na to,
aby si mohla dovolit nevraživost / 193

jiří kuběna:

jas, jitro, krása / 203

patrik linhart:

to teda! / 219

lukáš marvan:

popiš mi tu proměnu / 237

petr mikes:

petr mikes on the road / 247

pavel petr:

co mě napadne za chůze / 259

jan rezáč:

žádný doopravdy míněný život se poezii nevyhne / 267

vít slíva:

nevychylovat se ze svého těžiště / 277

michal šanda:

i prohra je hra, jenom není tak veselá / 291

viktor šlajchrt:

velký znalec hotelů / 301

jan štolba:

pro mě je osobní ručení podstatné / 315

miloslav topinka:

nikde není nebe tak blízko jako v saharské poušti... / 339

prokop voskovec:

z některých věcí je mi skutečně smutno / 347

mnoháček zgublačenko:

rovný banán je stejný zmetek jako zahnutá mrkev / 363

karel zlín:

oxymoron je klíč ke světu / 373

ediční poznámka / 387